Tizedik üzenet

Ruth megválasztotta a célját, gyakorolta a jogát, kereste a nyugalmát, és jutalmat kapott Isten ökonómiájáért

Igeolvasmány: Ruth 1–4.

I. A Bírák könyve Izrael nyomorúságos, sötét és visszataszító történelmének könyve; Ruth könyve, mint egy függelék a Bírák könyvéhez, egy pár kiváló, fényes és aromatikus történetének feljegyzése; e történet főszereplője, Ruth, tüskebokrokból kinövő liliomhoz és a sötét éjszakában világító fényes csillaghoz hasonló – Ruth 1–4.

II. Ruth könyvének első fejezete arról szól, hogy Elimélek elhajlott az Isten ökonómiájában lévő nyugalomtól (1-2. vers), Naómi visszatért az Isten ökonómiájában lévő nyugalomhoz (3-7. 19-22. vers), és Ruth megválasztotta a célját (8-18. vers):

A. Ruth a nyugalom könyve; a szombati nyugalom Krisztus mint a nyugalmunk, akit Kánaán jó földje jelképez – 5Móz 12,9; Héb 4,8-9:

1. Isten megpihent a hetedik napon, mert elérte, amire vágyott; Isten szíve vágya, hogy elnyerje az embert a földön, aki kifejezi Őt az Ő képével, és képviseli Őt az Ő hatalmával – 1Móz 1,26-28; Róm 8,28-29; 2Kor 3,18; Róm 5,17. 21; Jel 5,9-10; 22,5.
2. Az Ótestamentumban a jó föld egy nyugalom volt, mert ott meg lehetett építeni a templomot; a templom volt a végső kiteljesedése annak, hogy Izrael fiai beléptek a jó földre; a templommal Istennek meglehetett a kifejeződése és a képviselete az Ő királyságáért, kormányzatáért és igazgatásáért – 1Kir 8,1-11.
3. Krisztus nyugalom a szentek számára három fázisban:
   a. A gyülekezet korában a mennyei Krisztus – a Személy, aki kifejezte, képviselte és megelégítette Istent, és aki megpihen a munkájától, és Isten jobbján ül a mennyekben – a nyugalom a számunkra a szellemünkben; a nyugalmunkként Ő a tökéletes békességünk és a teljes megelégedésünk – Mt 11,28-29.
   b. Az ezeréves királyságban, a Sátánnak a földről való eltávolítása után (Jel 20,1-3), Krisztus és a győztes szentek ki fogják fejezni, képviselni fogják és meg fogják elégíteni Istent; ekkor Krisztus a királysággal teljesebb módon lesz a nyugalom a győztes szentek számára, akik társkirályok lesznek Vele (4. és 6. vers), valamint részesülni fognak az Ő nyugalmából, és élvezni fogják az Ő nyugalmát.
   c. Az új mennyben és új földön, miután minden ellenség – beleértve a halált, az utolsó ellenséget is – alávettetik

Neki (1Kor 15,24-27), Krisztus – mint a mindenek feletti Győztes – a legteljesebb módon nyugalom lesz Isten egész megváltott népe számára mindörökké.

B. Az, hogy Elimélek elhagyta a jó földet, azt jelentette, hogy elhajlott az Isten ökonómiájában lévő nyugalomtól, így elvágta magát Isten ökonómiájától; elhajlott Betlehemtől, az eljövendő Krisztus születési helyétől (Mik 5,2; Lk 2,4-7), ami Júdában, a jó föld legkülönb részén volt (1Móz 49,8-10; 2Móz 3,8b; 5Móz 8,7-10), Moábba, a bálványimádás országába (Bír 10,6).

C. Naóminak a Szentföldre való visszatérése azt jelentette, hogy Moábból, a bálványimádás országából, visszatért az Isten ökonómiájában lévő nyugalomba, Júdába, Immánuel földjére, hogy megérkezzen Betlehembe, Krisztus születési helyére (Ruth 1,19a. 22b);

D. Ruthtal, a menyével tért vissza, akit Isten adott neki az Ő ökonómiája elvégzésére Krisztust illetően (22a. vers).

E. Ruth azt a célt választotta, hogy részt vesz Isten választott népével Krisztus élvezetében, és ő Krisztus fontos ősévé lett, aki elősegítette Krisztus világra hozatalát az emberiségbe; ezzel ő Istent és a királyságát választotta Isten ökonómiája véghezviteléhez Krisztust illetően – Mt 1,5-6.

III. Ruth könyvének 2. fejezete abból a szempontból szól Ruthról, hogy ő a pogány származásától visszatért Istenhez, gyakorolva a jogát, hogy részt vegyen Isten választott népe örökségének a gazdag terményéből:

A. A háromrétű státusza szerint – mint jövevény, szegény és özvegy – gyakorolta a jogát, hogy szedegesse a termést; az, hogy szedegetett, nem koldulás volt a részéről, hanem ez a joga volt.

B. Isten előírása a termés betakarításáról az volt, hogy Jehova meg fogja áldani Izrael fiait, ha meghagyják a mezőik széleit és a böngészni valót a szegényeknek, a jövevényeknek, az árváknak és az özvegyeknek – 3Móz 23,22; 19,9-10; 5Móz 24,19.

C. Boáz betartotta ezt az előírást, amivel bizonyságot tett a Jehovában való nagy hitéről; Isten szuverenitása alatt ez az előírás mintha egy személyért – Ruthért – íratott volna meg.

D. Éppúgy, ahogy Ruthnak joga volt élvezni a jó föld termését, miután eljött a jó földre, nekünk jogunk van élvezni Krisztust mint a jó földünket, miután elkezdtünk hinni Őbelé; az, hogy Ruth gyakorolta a jogát arra, hogy elnyerje és birtokba vegye a jó föld termését, azt jelképezi, hogy miután elkezdünk hinni Krisztusba és organikusan egyesülünk Vele az „egyesült” szellemünkben (Róm 8,16; 1Kor 6,17), el kell kezdenünk Krisztusra törekedni, hogy elnyerjük, birtokba

vegyük, megtapasztaljuk és élvezzük Őt (Fil 3,7-16).

E. Ruth könyve ábrázolja a bűnösök útját, helyzetét, alkalmasságát és jogát ahhoz, hogy részt vegyenek Krisztusban és élvezzék Krisztust; Isten elrendelése szerint mi, akik elkezdtünk Krisztusba hinni, alkalmasságot és helyzetet nyertünk arra, hogy igényt tartsunk a jogunkra Krisztus élvezéséhez (Kol 1,12; Jel 2,7; 22,14).

F. Elbeszélésként Ruth könyve remek, megindító, meggyőző és leigázó; a 2. fejezetben lévő aromatikus történetben négy előképre van utalás:

1. Boáz, aki vagyonát tekintve gazdag (1. vers [Kecskeméthy]), Krisztust jelképezi, aki gazdag az isteni kegyelemben (2Kor 12,7-9).
2. Az Isten által megígért jó föld mezője (Ruth 2,2-3) a mindent tartalmazó Krisztust jelképezi, aki minden szellemi és isteni terméknek a forrása Isten választott népe életellátmányához (Fil 1,19-21a).
3. Az árpa és a búza (Ruth 2,23) Krisztust jelképezi mint az anyagot, amivel Isten és az ember számára egyaránt étel készíthető (3Móz 2; Jn 6,9. 33. 35).
4. Ruth, egy moábita, Isten ígéreteitől elidegenült pogány bűnös (5Móz 23,3; vö. Ef 2,12), akinek megadatott az a jog, hogy Isten választott népe terményének böngészni valójából részesüljön, a pogány „ebeket” jelképezi, akiknek kiváltsága van Krisztusból részesülni mint Isten választott gyermekei osztályrészének asztal alatti morzsáiból (Mt 15,21-28 és a 27. vers 1. lábjegyzete).

IV. Ruth könyvének 3. fejezete arról szól, hogy Ruth keresi a nyugalmát:

A. „És monda néki [Ruthnak] Naómi, az ő napaasszonya [anyósa]: Édes leányom! ne keressek-é néked nyugalmat, hogy jól legyen dolgod?” – 1. vers:

1. Naómi felismerte, hogy Boáz volt a megfelelő ember arra, hogy Ruth férje legyen; ezért Naómi „közvetítőként” cselekedett, hogy a házasodásra ösztönözze Ruthot.
2. A valódi újtestamentumi szolgálók Naómihoz hasonlók abban, hogy a Krisztusban hívőket Krisztusnak mint vőlegényüknek a szeretésére lelkesítik, hogy a Férjüknek tegyék meg Őt – 2Kor 11,2; Jel 19,7; 21,9-10.
3. Az egyetlen út ahhoz, hogy nyugalmunk legyen, nem más, mint Krisztust a Férjünkké tenni; úgy kell ismernünk Őt, mint a Férjünket, és a Férjünknek kell megtennünk Őt, a legközelibb és legbensőségesebb kapcsolatban élve Vele – 1Kor 2,9;

vö. 16,22.

4. Ha összeházasodunk Krisztussal, Férjünknek téve meg Őt, meg fog változni az életünk; fel fogjuk ismerni, hogy egy feleség hűségével kell rendelkeznünk, és meg fogjuk tanulni, hogyan élvezzük Krisztust az életünkként és a személyünkként úgy, hogy Vele való egységben járunk és magatartásunkban egyek vagyunk Vele– 2Kor 2,10.

B. Miután megérkezett a jó földre, és gyakorolta a jogát, hogy élvezze annak gazdag terményét, Ruthnak még mindig szüksége volt egy otthonra, hogy nyugalma lehessen; az effajta nyugalom csak házasság útján következhet be:

1. Habár lehet, hogy megmentést nyertünk, és szeretjük az Urat, ahhoz, hogy otthonunk legyen a nyugalmunkért, össze kell házasodnunk az Úr Jézussal, Férjünknek téve meg Őt és együtt élve Vele a gyülekezetben mint az otthonunkban – Róm 7,4; 2Kor 11,2; Ef 5,25-27.
2. Krisztus mint a Férjünk és a gyülekezet mint az otthonunk egy teljes egységet alkotnak, hogy helyénvaló és kielégítő nyugalmunk legyen (32. vers).

C. A Máté 1,5-6 és 16. igék fényében tekintve, Ruth nyugalom keresése igazából a Krisztus elhozatalát célzó nemzetségtábla folytatását szolgálta.

D. Boáz azt mondta Ruthnak, „Közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is” – Ruth 3,12:

1. Ebben a versben Ruth férjének első rokona, Ruth legközelebbi rokona, a természeti emberünket jelképezi, aki nem tud és nem fog megváltani minket az óemberünk adósságából (a bűntől) (4,1-6).
2. Boáz, Ruth férjének második rokona, Krisztust jelképezi, aki részese lett vérnek és hústestnek (Héb 2,14), hogy a Rokonunk legyen, és aki megválthat minket a bűntől, helyreállíthatja az Isten teremtésében lévő természeti emberünk elvesztett jogát, az új Férjünk lehet a velünk való isteni organikus egyesülésében, és a hozzáillő párjává tehet minket az Ő növekedéséért (Ruth 4,7-13).

V. Ruth könyvének 4. fejezete arról szól, hogy Ruth jutalmat kap Isten ökonómiájáért:

A. Az Isten ökonómiája végett való jutalmának részeként Ruth elnyert egy megváltó férjet, aki Krisztust mint a hívők megváltó Férjét jelképezi; most nekünk, mint Krisztusban hívőknek, van egy Férjünk, aki az örökkévaló, jelenlévő és mindennapi Megváltónk, aki

kiment, megment és megszabadít, minket az összes bajunkból.

B. Azonfelül, hogy elnyert egy megváltó férjet, Ruth megváltást nyert a halott férje adósságától (1-9. vers); ez azt jelképezi, hogy a hívők megváltást nyernek az óemberük bűnétől:
   1. A Róma 6,6 és 7,2-4 szerint a halott férj, a régi férjünk, nem más, mint az óemberünk; Isten arra teremtett minket, hogy a felesége legyünk, de mi fellázadtunk Ellene; lemondtunk Róla, és magunknak tulajdonítottuk a férjpozíciót.
   2. A bűnös férjünk sok adóssággal terhelt meg minket, de a Krisztussal való összeházasodásunk napján kaptunk egy Férjet, aki a mi mindenható, korlátlan hatalmú Megváltónk; mindannyiunknak szükségünk van Krisztusra, hogy ilyen Férjünk legyen, és nekünk állandóan Hozzá kéne járulnunk, és egyszerűen ezt kéne mondanunk: „Úr Jézus, szükségem van Rád."

C. Ruth jutalmának egy másik szempontja, hogy ő egy kulcsfontosságú őssé vált a nemzetségtáblában Dávid királyi házának bevezetéséhez Krisztus létrehozásáért (Ruth 4,13b-22; Mt 1,5-16); ez azt mutatja, hogy neki mindent tartalmazó és mindenre kiterjedő nyeresége volt a pozícióval és kapacitással Krisztus elhozatalához az emberi fajba; ő így egy nagy láncszem abban a láncban, ami a föld minden tájára elhozza Krisztust.

D. Ruth nemcsak kulcsfontosságú őssé vált a nemzetségtáblában Krisztus létrehozásáért, hanem az Isten által teremtett emberség vonalát is folytatta Krisztus testet öltéséért; Krisztus testet öltése azzal volt kapcsolatos, hogy Ő az örökkévalóságból az időbe és az istenségével az emberségbe jutott:
   1. A keresztyén életünk minden napjának Krisztus testet öltése folytatásának kellene lennie azzal együtt, hogy világra hozzuk Krisztust annak érdekében, hogy Ő beleszülessen másokba azáltal, hogy mi beléjük szolgáljuk Krisztust mint a Szellemet – 2Kor 3,6.
   2. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, mindannyiunknak Krisztus nevében kell beszélnünk, ki kell beszélnünk Krisztust, és Krisztust bele kell beszélnünk másokba; az, hogy ilyen módon szolgálunk Krisztussal, biztosan megváltoztat minket, és a gondoskodásunk alatt állókat, metabolikusan az Ő képére történő átformálódásunkhoz – 18. vers; 4,1.

© 2021 Living Stream Ministry